

[Aukn.]

Hvad bygger så det aktionsprograms grundtanke på? Det bygger på den grundtanke, at vi ud over at videreføre det bedste af den indsats, der hidtil har været sat ind, skal udvide kampen mod ungdomsarbejdsløsheden på to afgørende felter, nemlig at skaffe flere jobs frem til de unge og at give dem mere reelle erhvervsbetonede uddannelsesmuligheder. Det sidste hensyn varetages ved den kraftige udbygning f. eks. af efg, gennem planerne om styrkelse af de 16-19-åriges uddannelsesmuligheder, gennem fremskaffelse af et yderligere stort antal lære- og praktikpladser på statens område og gennem en virkelig oplysningsindsats, bl. a. om efg, over for det private erhvervsliv og indsats af særlige ungdomsarbejdsformidlere for at nedbryde en række af de fordomme, som næres over for de unge arbejdsløse. Desuden er der i planen en, synes jeg, meget spændende tankegang om at begrænse overarbejde inden for det offentlige og i stedet for iværksætte midlertidige ansættelsesmuligheder for de unge. Det er ikke noget, der koster penge, men er tværtimod noget, som dels fordeler arbejdsbyrden inden for det offentlige bedre, dels skaffer arbejdsmuligheder for de unge. Jeg skal i denne forbindelse også henvise til det program, der i arbejdsmarkedsudvalget er fremlagt til støtte for de færdiguddannedes beskæftigelsesmuligheder.

Så vil jeg gerne sige til hr. Gert Petersen, som igen er kommet til stede i salen, at vi ikke afviser den af hr. Knud Jespersen foreslåede dagsorden, fordi vi mener, den er for radikal eller for venstreorienteret, for det mener vi i sandhed ikke den er, vi afviser den, fordi den er komplet overflødig: såvel statsministeren som jeg og andre ordførere har sagt, at de forhandlinger, der skal foregå i sommer, og som jo vil føre frem til konkrete udspil over for folketinget på det tidspunkt, hr. Knud Jespersens dagsorden omtaler, netop indbefatter en aktiv, forstærket indsats i kampen mod arbejdsløshed. Men de gør det ikke isoleret, de gør det i sammenhæng med en indkomspolitik og i sammenhæng med en aktiv, erhvervsfremmende politik; disse elementer savnes fuldstændig i hr. Knud Jespersens dagsorden. Men de er til gengæld en forudsætning for,

at vores tale om en virkelig indsats mod arbejdsløsheden kan blive meningsfyldt.

Så bebrejdede hr. Gert Petersen mig, at jeg ikke var tilstrækkelig kritisk over for de borgerlige talere, jeg endnu ikke havde hørt på det tidspunkt, jeg holdt min første tale. Jeg vil da gerne imødekomme hr. Gert Petersens ønske ved at sige et par enkelte bemærkninger om hr. Bachs udtalelser, for det er vel nok noget af det mest uhyggeligt reaktionære, vi har hørt i længere tid i arbejdsløshedsdiskussionen; jeg skal ikke påstå, at det ikke er repræsentativt for hr. Bachs partis opfattelse. Hvad var det, hr. Bach sagde om årsagerne og mulighederne for at bekæmpe arbejdsløsheden? Hr. Bach sagde, at vi bekæmper arbejdsløsheden bedst ved at gøre flere mennesker arbejdsløse, for hver gang vi afskaffer én arbejdsplads, for hver gang vi afskediger et postbud, en læge, en lærer, en sygeplejerske eller en togbetjent, vil hr. Bach med en eller anden økonomisk mirakelkur, vi andre ikke kender eksistensen og indholdet af, fremskaffe to yderligere arbejdspladser inden for det private.

Det andet, hr. Bach sagde, var, at hvis man gennemførte omfattende skattelettelser, ville det i sig selv også føre til flere arbejdspladser. Også det savner vi en nærmere begrundelse for. Men derefter kom hr. Bach med nogle ret uhyggelige udtalelser. Hr. Bach sagde, at en af grundene til arbejdsløsheden er, at understøttelsen er for høj. Jeg ved ikke, om hr. Bach eller andre fremskridtsfolk har prøvet at leve af en understøttelse; det er jo sjældent, vi hører de arbejdsløse, som faktisk skal leve af disse understøttelser, klage over, at understøttelserne er for høje. Derefter sagde hr. Bach til de 40.000 unge mennesker, der ikke kan finde beskæftigelse, at årsagen hertil er, at de ikke gider bestille noget. Det er rendyrket højreorienteret politik, så det klodser noget.

Hr. Knud Jespersen gjorde en masse ironiske bemærkninger om mig og hr. Johan Philipsen osv. — det håber jeg ikke hr. Johan Philipsen vil tage hr. Knud Jespersen alt for fortrydeligt op — men jeg vil gerne sige, at jo mere man hører på hr. Knud Jespersen, jo mere kommer man til at tænke på Chaplins indsats som diktatoren i filmen